

Uvod

Na početku istraživanja za ovaj rad naišla sam na brojne članke i radove sa tematikom finansijska tržišta i tranzicija. Suština je otprilike da zemlje u tranziciji nemaju (ili nisu imale) dovoljno znanja, stručnih kadrova, razvijenih institucija za sprovođenje tog procesa, a posebno privatizacije kao većnog najznačajnijeg aspekta. Zakaševanje za ostalim zemljama u sprovođenju tranzicije moglo bi se iskoristiti za "učevanje na tuđim greškama i iskustvu", ali s obzirom na specifičnost svake zemlje, neizbežno je i da se uči i na iskustvu "zapadnih" zemalja, onih koje odavno posluju na principima tržišne ekonomije. I tako kada se pođe od samog pojma tržišne ekonomije, prvi pojam na koji naiđete je "tržište", pa odmah do Wega, kao žila kucavica privrede, je "finansijsko tržište". Sledeća misao je - Wegov najpoznatiji, organizovani oblik na kome se po određenim pravilima, na određenom mestu i u određeno vreme vrši trgovanje finansijskim instrumentima - "finansijska berza". Neke od najpoznatijih i najvećih berzi u svetu su berze akcija. I bez većeg udubljivanja u problematiku njihovog poslovanja jasno je da je prava veština i umeće, pri trgovanju akcijama, uspeti odrediti i predvideti cene akcija. I tako smo došli do tematike kojom će se baviti ovaj rad.

U ovom radu pokušat će se odgovoriti na pitanje kako se formiraju i kreću cene akcija. Prvo će biti obrađene metode kojima se određuje stvarna vrednost akcija odnosno njihova realna cena. Centralni deo rada se odnosi na mogućnost predviđanja kretanja cena akcija na tržištu i u okviru toga obrađiće se dve osnovne teorije: fundamentalna i tehnička teorija (analiza). U poslednjem delu rada govori se o načinu trgovanja i određivanju cena akcija u praksi sa posebnim osvrtom na Beogradsku Berzu.

